

דברים לזכרה של דודתי עפרה, יהי זכרה ברוך

הערצתי אותה מילדותי, הייתה בעיני מודל ומופת. הידע העצום שלה, ההומור והשנינות, הבקיעות הקולחת, אהבת הטבע, החי, והצומח. אהבת השפה העברית והתנך, אהבת הקריאה הבלתי פוסקת, אהבת ההוראה והחינוך, התחומים הרבים בהם שלטה והזיכרון יוצא הדופן, היו בעיני מושא להערצה.

השתדלתי להיות לה כבת, להיות לה חברה, וגם מקור לתמיכה ועזרה ככל שיכולתי במצבים המורכבים, שעמדה בהם בגבורה.

קיוויתי לראותה מחלימה כמו תמיד, חוזרת להגשים את כל תוכניותיה ולהנות מכל תחביביה ושמחת חייה.

האופטימיות שלה, אהבת החיים ואהבת האדם יהיו אתי לעד.

אוהבת ומתגעגעת

אורנה אחייניתה